

0015

ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ,
24 ਨਵੰਬਰ 1964

ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ (ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲਾਈਜ਼ਡ ਕੇਅਰ), Cins III, ਨਿਯਮ (1961) 1964 6-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕੀ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ 26 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ-ਕੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਵਾਕਾ-ਨਿਯਮ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਰੀਵੇਟੇਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਇੰਡ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਪ੍ਰਾਂਤੀਕਰਨ ਕਾਡਰ), ਕਲਾਸ III, ਨਿਯਮ, 1961 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਈਵੀਐਮ ਇੱਕ ਹਾਉਟ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਕਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ (1) ਇਹ ਮੀਲ 5, ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੋਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰੇਲ ਪਾਰਵਿਡਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੈਟਸਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨਟੀ ਮੈਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। , ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਿਤੀ 20 ਸਤੰਬਰ, 1961, 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 447 ਵਿੱਚ ਪੇਸਟਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII (2))

ਨਿਰਣਾ

ਦੁੱਲਟ, ਜੇ-ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਸਕੂਲ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਬਾਈਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਨੀ ਕਿ, ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਡਰ ਸੀ। ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1963 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਉਸੇ ਸਾਲ ਫਰਵਰੀ ਦੀ 16 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਕਤੂਬਰ 1957 ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। , 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗਰੋਵਰ। , ਜੇ. ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਵਾਲ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਜਾਂ 1960 ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੀਮਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨਾਮ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ V. ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ

ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖ ਸਿੰਗਲ ਦੱਲਟ, ਜੇ. ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ (ਪ੍ਰਾਂਤੀਕਰਨ ਕਾਡਰ), ਕਲਾਸ III, ਨਿਯਮ, 1961 ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਰਾਮਦ ਖੁੰਝ ਗਈ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਊਂਡ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੂਬਾਈਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਤ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸੂਬਾਈਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ; ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਕੂਲ ਦੀ।" ਕੁਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

3(1) ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਕਾ "A" ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪੋਸਟ ਅੰਤਿਕਾ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਚੱਲਦਾ ਹੈ

"ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸੂਬਾਈਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ", ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਯਮ 6 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ-

"6(1) ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ।

(2) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(2)

(3) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਠਲੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ (1) ਜੋ ਨਿਯਮ 5, ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੁਝ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ

ਵੋਲ. XVIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬਾਈਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸੀ- ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸੀ।

ਦਲੀਲ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦਲੀਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVHI-(2)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 20 ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੋ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਜੋ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਲਤ, ਜੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਨੇ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਓ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ 492 ਆਫ਼ 1963) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 29 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ. , ਪੰਨੂ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਨ ਨੂੰ

ਰਿਵਰਟਡ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਠੋਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

VOL XVIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਪੰਜਾਬ ਡੂਟ ਸਟੇਟ, ਜੇ. ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੇਨਸ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਵਰੀ, 1963 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। 1 ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਫਰਵਰੀ, 1963 ਦੀ ਮਿਤੀ, ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ।

ਆਈ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator